

5. Če je odgovor na to vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 20 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, str. 31) razlagati tako, da ne gre za učinkovito predhodno preverjanje, če se izvaja na podlagi seznama iz člena 18(2), druga alineja, te direktive, ki ne vsebuje predpisanega podatka?
6. Je treba člen 7 — in tu še posebej točko e — Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, str. 31) razlagati tako, da prepoveduje prakso shranjevanja IP naslovov uporabnikov neke internetne strani brez izrecnega privoljenja?

Tožba, vložena 6. marca 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Francoski republiki

(Zadeva C-94/09)

(2009/C 113/47)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: M. Afonso, zastopnik)

Tožena stranka: Francoska republika

Predlogi tožeče stranke:

- ugotovi naj se, da Francoska republika s tem, ko ni uporabila enotne stopnje DDV za vse storitve pogrebnih zavodov in za dobavo blaga v zvezi s tem, ni izpolnila obveznosti iz členov od 96 do 99(1) Direktive o DDV ⁽¹⁾;
- Francoski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija s to tožbo navaja, da francoska davčna zakonodaja škoduje dobremu delovanju sistema DDV, ker uporablja dve stopnji DDV za opravljanje storitev in dobavo blaga, ki jih zagotavljajo pogrebni zavodi za družine pokojnih, čeprav gre v praksi za enoten in kompleksen posel, za katerega bi se morala uporabiti enotna davčna stopnja.

Tožeča stranka očita toženi stranki zlasti, da brez upravičenja loči storitev prevoza trupla z vozilom, pripravljenim posebno za ta namen, za katero naj bi se obračunavala nižja davčna stopnja, od ostalih dejavnosti, ki jih izvajajo pogrebni zavodi, kot na primer storitev prenašanja trupla ali dobava krste, za katere pa naj bi se obračunavala običajna stopnja DDV. V skladu z ustaljeno sodno prakso pa posli, ki v ekonomskem smislu predstavljajo enotno storitev, ne bi smeli biti umetno razčlenjeni, da se ne bi škodovalo dobremu delovanju sistema DDV. Večina družin, ki naroči pogreb pri podjetju, tudi dejansko šteje zadevne aktivnosti za enotno storitev.

Komisija poleg tega izpodbija odločitev tožene stranke, da obračunava različne nižje davčne stopnje za storitve, ki jih opravljajo pogrebni zavodi. Določbe člena 98(1) Direktive o DDV naj namreč ne bi dovoljevale obračunavanja nižje davčne stopnje za določene storitve prevoza in obračunavanja običajne davčne stopnje za ostale storitve, ki jih opravljajo zadevna podjetja, kar pomeni, da je učinkovita davčna stopnja nujno nižja od običajne davčne stopnje, ki se obračunava v Franciji. Poleg tega pa bi se raven te nižje davčne stopnje spreminjala odvisno od posla, in sicer glede na relativno vrednost storitve, za katero se obračuna nižja davčna stopnja, kar pa naj bi bilo na podlagi omenjene direktive tudi prepovedano.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1).

Tožba, vložena 6. marca 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Irski

(Zadeva C-95/09)

(2009/C 113/48)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: S. Pardo Quintillán in A.A. Gilly, zastopnika)

Tožena stranka: Irski

Predlogi tožeče stranke:

Tožeča stranka Sodišču Evropskih skupnosti predlaga, naj:

- razglasi, da Irski
 - s tem, da ni popolnoma in pravilno opredelila občutljivih območij za namene člena 5(1) Direktive Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode ⁽¹⁾;
 - s tem, da ni popolnoma in pravilno prenesla zahtev iz členov 3(1) in (2) ter 5, od (2) do (5), te direktive za določena občutljiva območja;
 - s tem, da do predpisanega roka 31. decembra 1998 ni zagotovila ravni čiščenja, ki je navedena v členu 5(2) in (3) te direktive za vso komunalno odpadno vodo iz aglomeracij s populacijskim ekvivalentom večjim od 10 000, ki se odvaja vanje ali v ustrezna povodja na občutljivih območjih;
 - s tem, da za nekatere aglomeracije ni zagotovila kanalizacijskega sistema, določenega v členu 3(1) te direktive, ki bi bil v skladu z zahtevami iz člena 3(2) te direktive; in
 - s tem, da do predpisanega roka 31. decembra 1997 ni pravilno izvedla prvega obveznega pregleda v skladu s členom 5(6) te direktive, ni izpolnila obveznosti iz teh členov kot tudi iz člena 19 te direktive, ter